

سلاطین دروازه‌ها

دیواری فولادی به نام دینوزوف

علیرضا دهقانی

■ دینوزوف اسطوره سنگربانی فوتبال ایتالیا بدون تردید یکی از بهترین دروازه‌بانان تاریخ فوتبال دنیاست. افتخارات ملی و باشگاهی در کنار رکوردهای کم‌نظیر زوف خود‌گویی همه‌چیز است. حضور در سه جام جهانی به عنوان دروازه‌بان اول ایتالیا، قهرمانی جهان در سال ۱۹۸۲ در ۴۰ سالگی به عنوان کاپیتان و در اختیار داشتن رکورد ۱۱۴۲ دقیقه بسته نگه‌داشتن دروازه در دیدارهای ملی ازجمله افتخارات وی است.

زوف در سال ۱۹۴۲ در فریولی ایتالیا به دنیا آمد و هنگامی که ۱۴ سال داشت به دلیل نداشتن اندامی مناسب از سوی باشگاه‌های بزرگی همچون یوونتوس و اینترمیلان پذیرفته نشد وی پنج سال به سختی تلاش کرد تا در سال ۱۹۶۱ و در ۱۹سالگی به اودینزه ملحق شد. در اولین دیدار باشگاهی خود در برابر فیورنتینا پنجبار دروازش باز شد اما با جدیت بسیار و اراده‌ای استوار به کار خود ادامه داد تا اینکه در سال ۱۹۶۲ به تیم مانتوا رفت و از اینجا به بعد بود که مراحل رشد و تکامل خود را پیمود. در جام جهانی ۱۹۶۶ لندن زوف از طرف ادموند وِکاری سرمربی وقت تیم ملی ایتالیا به اردوی تیم ملی قراخوانده شد اما فابری که نمی‌خواست به دلیل تعلق خاطر به مانتوا متهم به جانبداری از زوف شود، او را کنار گذاشت.

در سال ۱۹۶۷ باشگاه ناپولی با پرداخت ۱۳۰ میلیون لیره و همچنین دادن دروازه‌بان خود به مانتووا، زوف را به خدمت یک‌سال بعد وی نخستین بازی ملی خود را برابر بلغارستان انجام داد و همراه با تیمش به پیروزی ۲ بر صفر رسید. این دیدار در مرحله یک‌چهارم نهایی جام ملت‌های اروپا در سال

۱۹۶۸ برگزار شد که منجر به حضور ثابتش تا دیدار فینال درون دروازه ایتالیا شد و در نهایت با شکست یوگسلاوی سابق قهرمان اروپا شدند تا دینوزوف به اولین افتخار ملی خود دست پیدا کند. در جام جهانی ۱۹۷۰ اما این البر توسی بود که در فرم بهتری قرار داشت و سنگربان اصلی تیم ملی ایتالیا شد تا زوف دیدارهای آن دوره از جام را از روی نیمکت به تماشا بنشیند. زوف در سال ۱۹۷۲ به یوونتوس پیوست و دران طلایی وی در واقع از همین‌جا شروع شد. ۱۱ فصل بازی برای یوونتوس، شش قهرمانی ایتالیا، دو قهرمانی جام حذفی و یک قهرمانی جام یوفا را دربر داشت. زوف همراه با یوونتوس در سال‌های ۷۳ و ۸۲ به فینال جام باشگاه‌های اروپا هم رسید اما به ترتیب مغلوب آژاکس و هامبورگ شدند. جام جهانی ۱۹۷۴ اولین دورای بود که زوف به عنوان سنگربان ثابت لاچوردی پوشان درون دروازه قرار گرفت که البته در همان دور اول حذف شدند. چهار سال بعد و در ۲۶ سالگی به همراه ایتالیا عنوان چهارم جهان را کسب کرد. در آن دوره آری‌هان هلندی یکی از زیباترین گل‌های اواخر جام جهانی را با شوتی سهمگین وارد دروازه زوف کرد. در جام جهانی ۱۹۸۲ اسپانیا، زوف با بازوبند کاپیتانی لاچوردی پوشان درون دروازه ایتالیا قرار داشت و این‌بار شاگردان انزو بیرزون کبیر به قصد فتح جام به سرزمین ماتادورها آمده بودند. شروع آنان اما تعریفی نداشت و به لطف مهارت زوف در دور گروهی با سه تساوی به مرحله بعد آمدند. درخشش سنگربان کهنه‌کار ایتالیا اما در دور دوم مرحله گروهی باعث حضور ایتالیا در جمع چهار تیم برتر جهان شد. ایتالیا به لطف استقامت چشمگیر کاپیتان کهنه‌کارش دو تیم مطرح آمریکایی جنوبی یعنی برزیل و آرژانتین را حذف کرد. لوج درخشش زوف در مقابل برزیل و مردانی همچون ادو، سوکرکاست و زیکو بود که بارها و بارها آنها را در راه گشودن دروازه ایتالیا ناکام گذاشت. در نیمه‌نهایی، لهستان را شکست داده و در فینال هم آلمان غربی آن دوران را بازمه به لطف درخشش زوف درون دروازه شکست دادند. ایتالیا ۳ بر یک آلمان غربی را برد و دینو زوف ۴۰ساله به عنوان مسن‌ترین کاپیتان تیم‌های ملی تمام‌ادوار جام جهانی، جام قهرمانی را بالای سر برد. زوف یک سال بعد درحالی که ۱۱۲ بازی ملی را در کارنامه خود ثبت کرده بود از تیم ملی خداحافظی کرد و در سال ۱۹۸۶ به عنوان سرمربی تیم ملی المپیک ایتالیا منصوب شد. سه سال بعد سرمربی یوونتوس شد و به همراه این تیم فاتح جام حذفی ایتالیا و جام یوفا شد. دینوزوف در یورو ۲۰۰۰ سرمربی تیم ملی ایتالیا شد و تا فینال هم پیش رفت و درنهایت با شکست برابر فرانسه، نایب‌قهرمان اروپا شد.

مدین زوف: تولد: ۲۸ فوریه ۱۹۴۲

نام تولد: ماربا نودل فریولی – ایتالیا

باشگاه‌ها: اودینزه، مانتوا، ناپولی، یوونتوس
افتخارات: قهرمان جام جهانی ۱۹۸۲، جام ملت‌های اروپا ۱۹۸۶، جام یوفا ۱۹۷۷، شش عنوان قهرمانی لیگ ایتالیا با یوونتوس و دو جام حذفی با این تیم
تعداد بازی ملی: ۱۱۲

حضور در جام جهانی: ۳ دوره (۷۴، ۷۸، ۸۲) ۱۷ بازی

خصوصیت خاموش در مباحث تحلیلی

زیبارویی، متضمن اعتماد به نفس در فوتبال ایران

مهدی حدادپور

حاضر بوده‌اند حداقل این ستارگان چهارم‌های دلنشینی داشته‌اند، مثلاً از صورت پله، یک سیاه پر از انرژی و صداقت را می‌توان استخراج کرد و از صورت مارادونا یک پسرپچه شرور اما دوست داشتنی را می‌توان به یاد آورد.

به فوتبال ایران و دنیا برگشته و در درجه اول نگاه متفاوتی به دروازه‌بان‌ها خواهیم داشت. دروازه‌بان‌های بزرگ فوتبال ما در طول تاریخ، علبدزاده، حجازی، عزیز اصلی، امیر آقاحسینی، نیما نکبسا، برومند، هادی طباطبایی و … هستند فوتبال ما سال‌ها به بهزاد غلامپورها، میرزاپورها و … اعتماد کرد ولی آنها به دلیل چهره‌های متوسط و معمولی خود نه تنها هیچ‌گاه اعتماد به نفس قابل توجهی نداشتند که حتی بی‌روحیه هم بودند. اگر به جای علبدزاده در ملبورن کریکت گراند استرالیا در سال ۷۶، غلامپور درون دروازه بود به نظر شما آیا تیم ملی

ما به جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه صعود می‌کرد یا این جام در فهرست تاریخی فوتبال ما قرار می‌گرفت؟ آیا در دقایقی که تور دروازه ما در نیمه دوم پاره پاره شد، غلامپور با بی‌روحیگی خود را نابود نمی‌کرد

اما علبدزاده با اعتماد به نفس به توانایی‌های فنی و ظاهری خود، روحیه گرفت و به تیم ملی فوتبال کشورمان روحیه داد.

داستان علبدزاده در مورد مرحوم ناصر حجازی هم مصداق دارد، ببینید این فتوتیپ تا چه

اندازه در اعتماد به نفسی که او در کل زندگی فوتبالیش داشت مصداق دارد و بارز است. بحث از سنگربانان گذشته است. محبوب‌ها به خاطر فتوتیپ ظاهری اعتماد به نفس بیشتری دارند و بهتر می‌توانند توانایی‌ها و لیاقت‌هایی را که دارند به منصفه ظهور بفرسانند. برخی از این خوش‌تیپ‌ها و خوش‌هیکل‌های فوتبسال را با همدیگر مرور می‌کنیم، مردانی که فوتبال همیشه به داشتی آنها مخفتر بوده است.
۱- همایون بهزادی: خوش‌چهره، خوش قد و قامت، صاحب صورتی گرد، چشم‌های بزرگ، گونه‌های برجسته و موهایی خوش‌فرم بود. صدای بسیاری خوبی هم داشت. در جام ملت‌های ۱۹۶۸ آقای گل شد. در ۳۲سالگی سه

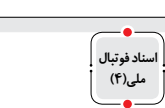
تاریخ ورزش

گل برای پرسپولیس به تاج سابق زد. همان نقشی را که پروین در سال‌های ۶۰ تا ۸۰ برای پرسپولیس داشت، بهزادی قبل از سال ۵۵ داشت. زامهر که خانواده‌اش در جوانی با همایون بهزادی ارتباط و رفت‌وآمد خانوادگی داشتند، می‌گوید: بهزادی آنقدر محبوب بود که یک‌بار وقتی با جیب صحرایی‌اش مقابل خلنه ما آمد، مردم از شوق دیدار قهرمان محبوب خود، جیپ‌اش را سرده‌ست بلند کردند. او می‌گوید این صحنه را در زندگیم دیگر

هیچ‌گاه ندیدم. صحنه سرده‌ست بلند کردن یک اتومبیل بهزادی می‌گویند: محبوبیت ۲۰ ساله پروین محبوبیتی بود که او از من به ارث برده بود. در واقع پروین وارث محبوبیت من در پرسپولیس بود. در سال ۵۳ از بهزادی خوش تیپ و خوش‌چهره خواستند تا در فیلمی سینمایی بازی کنند. نام این

فیلم برگرفته از لقب او بود، یعنی «سرطلایی». سلاوک هم که دوست داشت عناصر محبوب، فنی، خوش‌قیافه و خوش‌تیپ ورزشی را به خود نزدیک کند، نام او را در کادر خود نوشت، هر چند نام همایون اسما سلاوکی بود اما او رسماً هیچ‌گاه به مردم و دوستان خود پشت نکرد.
۲- علی پروین: بسیار قاطع بود. در سال ۴۸ وقتی ساعت سی‌ویکی ۵ خوردبین ۲۱ساله گم شد، پروین ۳ساله به تکاپو افتاد و ساعت او را نیم ساعت در فرودگاه پیدا کرد تا گر بهای خوردبین قطع شود. پروین کوتاه قد اماخوش‌قیافه بود. چشم‌های سبز او در جوانی دل خیلی‌ها را برده بود. پروین، بعدها به‌خاطر گل‌های استثنایی، قدرت

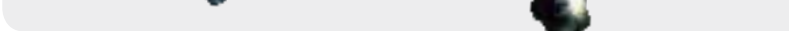
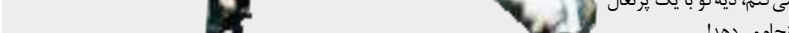
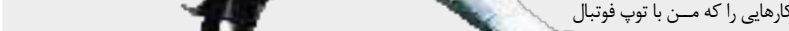
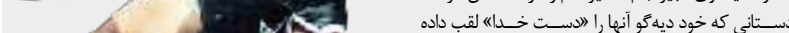
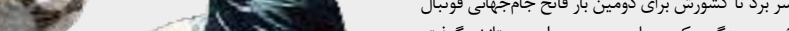
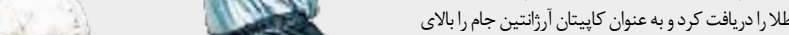
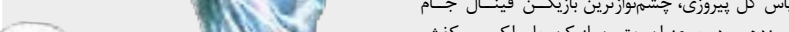
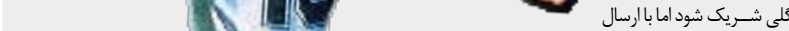
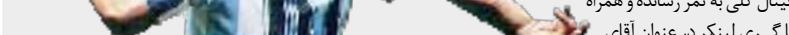
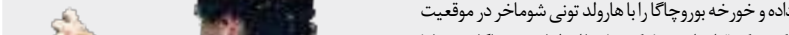
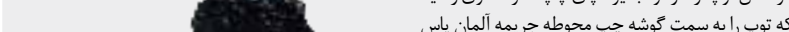
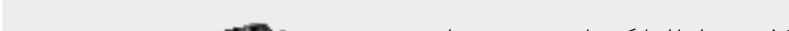
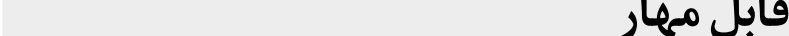
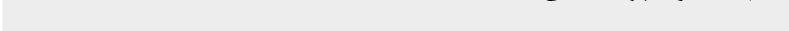
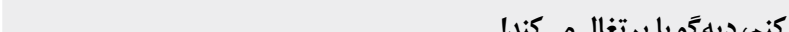
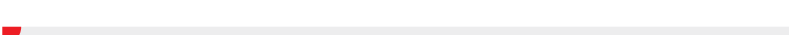
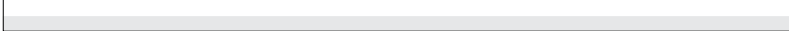
در حضور تیمور تاش ۱۰- صفر باختیم

بادکوبه‌ای‌ها جواب پس دادند!

کردند مبلغ یک‌هزار و ۵۰۰تومان برای تکمیل مقدمات ورود فوتبالیست‌هایی که از روسیه به ایران می‌آیند، از محل اعتبار مخارج غیرمترقبه دولت به اختیار وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه گذاشته شود.

مهدیقلی‌هدایت(مخبر السلطنه) قاسم‌صوراسرافیل محمدعلی‌فرزین حسین‌سمعی(ادیب‌السلطنه) یحیی قراقرلو

۲- نظر به اینکه آقای خان‌خانان سرداری در موقع

شوق

تاریخچه لیگ (۴)

تاج، قهرمانی را پس گرفت

■ مسابقات فوتبال لیگ دوم تخت‌جمشید از ۱۷السفند سال ۵۲ شروع شد. تاج با ترکیب سال قبل برای جبران مافات آمد و لیگ را با کسب ۱۰ برد و یک مساوی و در ۱۱ بازی اول آغاز کرد. تاج آنقدر قدرتمند کار را شروع کرد که در نیم‌فصل دوم با وجود دریافت تنها پنج برچ، دو تساوی و چهار باخت، قهرمانی را با دو امتیاز اختلاف نسبت به پرسپولیس جشن گرفت.

ویژگی‌های لیگ دوم تخت‌جمشید

۱- سپاهان اصفهان و همای تهران به لیگ دسته اول آمدند و برق تهران و ماشین‌سازی از لیگ سال ۵۲ سقوط کرده و حذف شدند. از جدول لیگ سال ۵۳ هم در پایان دوب‌آهن و نیروی اهواز سقوط کردند که در این سال نامش آب و برق اهواز بوده اما به دلیل افزایش تعداد تیم‌های لیگ به ۱۶ تیم، آنها با خوش‌شانسی در مسابقات لیگ ماندند.
۲- در پایان لیگ دوم تخت‌جمشید ستارگانی مثل اصغر شرفی از تیم پاس و جعفر کلاشانی از تیم پرسپولیس کفش‌ها را آویزان و از فوتبال خداحافظی کردند.

۳- تیم تازه-صعود‌کرده هما در گام اول قدرت‌نمایی کرد و عنوان سوم لیگ را به دست آورد. همایی‌ها یک تیم قدرتمند و منضبط بودند.

جدول پایانی لیگ دوم تخت‌جمشید

تیم	امتیاز (سود جدید)	امتیاز (سود جدید)
تاج تهران	۳۳	۴۸
پرسپولیس	۳۱	۴۳
هما	۳۱	۴۴
پاس	۳۰	۴۲
نفت‌آبادان	۲۴	۳۲
ملوان	۲۳	۳۱
باتکملی	۲۱	۲۶
عقب	۱۷	۲۲
راه‌آهن	۱۵	۲۰
سپاهان	۱۴	۱۸
دوب‌آهن	۱۳	۱۷
برق اهواز	۱۲	۱۷

ترکیب تاج: قهرمان

۱- منصور رشیدی
۲- ناصر حجازی
۳- منصور پورحیدری
۴-اکبر کارگرجم
۵-حسین‌نوبین‌روزگار
۶- حسن نگارش
۷- کارو حق‌وردیان
۸- علی جباری
۹-غلامحسین مظلومی
۱۰- حسن روشن
۱۱- جواد قربان
۱۲- مهرداد زمزانه
۱۳- سعید باغوردی
۱۴- محمدرضا عادلانی
۱۵- آندرانیک اسکندریان
۱۶- هادی نراقی
۱۷- مسعود مژدهی

۱۸- حسن جاملکی
۱۹- نصرالله عبدللهی
۲۰- حسن ابراهیمی

ترکیب پرسپولیس: نایب قهرمان

۱- بهرام مودت
۲- هادی طاووسی
۳- رضا وطنخواه
۴- جعفر کاشانی
۵- بیوک وطنخواه
۶- محراب شاهرخی
۷- ابراهیم اشتیانی
۸- جواد اله‌وردی
۹- مسیح مسیح‌نیا
۱۰- علی پروین
۱۱- ایرج سلیمانی
۱۲- اصغر ادیبی
۱۳- فریدون معینی
۱۴- محمدرضا خلعتبری
۱۵- حسین کلائی
۱۶- اسماعیل‌حاج‌رحیمی‌پور
۱۷- همایون بهزادی
۱۸- صفر ایرانپاک
۱۹- محمد دستجردی
۲۰- محمود خوردبین

ترکیب هما: تیم سوم

۱- سهام میرفرخایی
۲- مهدی خیری
۳- حبیب خیری
۴- علیرضا خورشیدی
۵- حبیب علیزاده
۶- ناصر نورابی
۷- علیرضا عزیزی
۸- جواد رمزی
۹- مهدی غزال
۱۰- مجید مشتری
۱۱- احمد نقوی
۱۲- کاظم رحیمی
۱۳- حسن نایب‌اقا

۱۴- حسن سکاک

سلاطین کشتی – ۳

ستاره‌ای که نابغه نبود

ابراهیم سیف‌پور

■ صاحب مدال طلای مسابقات جهانی ۱۹۶۱ یوکوهاما، نایب قهرمان جهان در سال ۱۹۶۳ و یک نقره در منچستر ۱۹۶۵ کارنامه پربار محمدابراهیم سیف‌پور را رقم می‌زند؛ به خصوص که بدلتیم او در سه وزن مختلف مدال گرفت. وی در المپیک ۱۹۶۰ رم هم حاضر بود که صاحب مدال برنز شد. سیف‌پور در سال ۱۳۱۱ در تهران زیر باراچه شاپور متولد شد، از باشگاه پولاد زیر نظر حبیب‌الله بلور کارش را شروع کرد؛ زیر باراچه شاپور، محله‌ای است که نسبت به سایر محله‌های تهران و ایران بیشتر مدال المپیک دیده‌است؛ محیطی که گردآگرش باشگاه‌های کشتی مثل پولاد زیر نظر حسین رضی‌خان، باشگاه فردوسی و باشگاه تهران به مدیریت یوسف تیزهوش بوده‌است.

سیف‌پور جای محمدعلی خجسته‌پور را در تیم ملی گرفت. محمد خادم جانشین او شد. هفت سال از سال ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۶ در تیم‌ملی بود.

جمله تاریخی: تیم‌ملی در مسابقات جهانی تولید و مغلوب بلور شد.

امروز: ازوغتی به مربیگری نداشت. هر چند در مسابقات جهانی ۱۹۷۲ تهران عضو کادر فنی بود. گاهی اوقات در برهه‌های زمانی مختلف از او انتظار می‌رفت که بیشتر در کشتی حاضر باشد. عبدالله موحدمی‌گوید: سیف‌پور در کشتی نابغه نبود اما مساجت و سخت‌کوشی او نظیر نداشت. او ساکن خیابان امیرآباد شمالی است و یک نمایشگاه اتومبیل هم در خیابان جمهوری تهران دارد.